

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тъ нарѣчія мыслеобразны:

Вѣрно—наистинѣ—надали - почти - токо-речи - то ся знае — може—сумнително—смалѣ.

§ 90.

Каквы биватъ нарѣчія-та.

Нарѣчія-та биватъ мѣстны, временны, качествены, количествены, мѣропоказателны, мыслеобразны.

2. *Веднажъ*, при-вечерь, Петръ ся вържълъ въ колыбѣ-тѣ си малко порано, нежеди въ други дни.

Веднажъ.—Показва обстоятелство количествообразно, и затова е нарѣчіе количествено.

Малко. Ся относи на нарѣчіе: *порано*, и показва мѣрѣ на качество, затова е нарѣчіе мѣропоказателно.

Порано.—Показва обстоятелство временно, и затова е нарѣчіе временно въ сравнителнѣ степень,

3. Напишете нѣколко прѣдложенія изъ географіѣ-тѣ, изъ священнѣ-тѣ и българскѣ исторіѣ и за знаемы вамъ прѣдметы съ разны нарѣчія.

V

Мѣстоименія.

§ 91.

Что е мѣстоименіе?

1. *Двама брата, Иванчо и Кънчо, си играли въ градинѣ-тѣ. Помладия-тѣ братѣ, Иванчо, първый пѣтъ видѣлъ брѣмбарѣ.*

—*Кънчо, Кънчо!*—извикалъ той—течи поскоро тукъ. Какъвъ е тойзи страшенъ звѣрь? Азъ сега първъ пѣтъ видѣдамъ такъвъ.